

[Svend Heiselberg]

talte sandt, da han sagde, at der ville finde en førstebehandling sted her i dag om motorvejsplaner; men nu må jeg jo så konstatere, at vi er i gang med førstebehandlingen, selv om det har trukket lidt ud.

Jeg vil gerne sige, at Venstre i årevis har været optaget af at skabe en veludbygget infrastruktur, der ikke måtte forrykke erhvervsudviklingen væk fra de sårbareste områder. Venstre har arbejdet for en udbygning og modernisering af vores lufthavne, og i Kastrup er der brugt og skal der bruges adskillig flere millioner på en veludbygget og moderne lufthavn, så vi kan beholde trafikken og de mange arbejdspladser dér.

Det koster naturligvis mange penge. Vi har varmt engageret os i investeringer på milliardbeløb i nye og flere forskelligartede tog. Vi har været positive over for de store investeringer, der sker i den faste forbindelse over Storebælt, og vi er positivt indstillet over for og arbejder for en hurtig fast forbindelse over Øresund samt bekostelige landanlæg. Vi har været med til at anbefale forundersøgelse for en Femer Bælt-forbindelse, således at vi hurtigt vil kunne komme i gang dér.

Vi har også været positive over for og arbejdet for færdiggørelse af H-ruterne osv. Men hver gang vi har besluttet os for nye investeringer, har vi sagt, at endemålet ikke måtte blive, at man skævvrider Danmark yderligere. Slidsomt har man i Vestjylland arbejdet for en industriudvikling, og det er lykkedes, og mange arbejdspladser er heldigvis blevet skabt, for det er i de egne, man tidligere var helt afhængig af landbrug og fiskeri.

Vi ved, hvordan det står til med såvel landbrug som fiskeri. Vi ved, at landbruget kommer her til Christiansborg på fredag for at fortælle os herom. Det er derfor dobbelt vigtigt, at vi fastholder den industrielle udvikling og den stigende turistudvikling i Vestjylland. Og her er jeg så ved mit kritikpunkt vedrørende den måde, hvorpå rødkløverregeringen har taget fat på løsningen eller mangelen på løsning af udbygningen af de midt- og vestjyske veje.

Vi er forundrede over den fremgangsmåde, regeringen har valgt. Vi troede, at vi havde i det mindste en mundtlig aftale med Socialdemokratiet om linieføringen Århus-Herning. Jo, siger regeringen så, det bliver også således, bortset fra strækningen Låsby-Bording; her vil

vi undersøge eventuelle andre muligheder. Det vil sige, at mange mennesker mellem Låsby og Bording er stavnsbundne. De kan måske ikke sælge deres hus på grund af, at man ikke kender vejføringen. Jeg må forstå, at inden der kommer en løsning, må mange mennesker leve i uvished om, hvad vi beslutter os til her i Folketinget. Det finder vi er kritisabelt.

Jeg har megen forståelse for de naturskønne områder, men naturskønne områder er vel noget, der skal kunne nydes og være en fryd for øjet, og forudsætningen er, at vi kan komme i berøring med området. Det er naturligvis ikke blot forbeholdt de mennesker, der bor i området; det skal være for de tusinder af mennesker, som hver dag på forskellig vis passerer området enten i bil, på cykel eller til fods. Derfor skal man naturligvis åbne adgang, og det gøres ikke, uden at man laver broer og veje i det naturskønne område. Det er ofte forudsætningen for, at vi oplever, at det eksisterer.

Jeg erindrer en tåbelig debat, der var for ca. 30 år siden om, hvorvidt man måtte lave en vej i reservatet på strækningen Hanstholm-Klitmøller. Det var jomfruelig jord, sagde man, men fornuften sejrede jo, og i slutningen af 1960'erne kunne man køre strækningen fra Vestervig til Hanstholm på en nydeligt anlagt vej i reservatet med det pragtfulde, kuperede terræn til den ene side og Vesterhavet til den anden side. I dag nydes strækningen hver dag af tusind mennesker, både danske og udenlandske gæster, men kun fordi de kan køre igennem reservatet på en trafikikker vej.

Med hensyn til den anden strækning, som regeringen har udskudt, er jeg lige så uforstående. Jeg ved ikke, hvor mange gange hr. Bilgrav-Nielsen har givet mig gode råd om, at nu skulle vi gå ind for H-løsningen. Jeg betragtede det som venneråd, og jeg har selvfølgelig forsøgt at bibringe Venstres gruppe forståelse for, at det nok ville være rigtigt, om vi kunne enes om at gennemføre H-ruten, fordi det var en slags trafikekspertes i Det Radikale Venstre, som meget varmt gik ind for den. Men jeg forstår, at det i dag ser lidt anderledes ud. Nu vil man ikke være med til nogen ting, alt er sløjft, og vi står i den situation, at ingen ved, om man nu vil og skal. Det, vi oplever nu, er regeringens poppede dårskab med, at det grønne skal have fortrin og andet om nødvendigt må vige.